

12

ဘာကြည့်တော်

ဒီညတွဲ
နှစ်သင်္ဂြိုဟ်

6

အခန်း (၁)

"အသည်းကို ဘယ်လိုကွဲဖူးပါသလဲ ..."

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အသည်းကွဲနည်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ကိုယ့်ချစ်သူက (ကိုယ် ကချစ်ရသူ) မချစ်ဘူးလို့ ပြန်အဖြေပေးချိန်၊ ကိုယ့်ချစ်သူက တခြားတစ်ယောက်နှင့် ချစ်သွားချိန်၊ ကိုယ့်ချစ်သူက နှလုံးရောဂါသည် မိဘစကားကိုနားထောင်လိုက်ချိန်၊ ကိုယ့်ချစ်သူက အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် ကိုယ့်ကိုပစ်ပစ်ခါခါ နာကျည်းသွားချိန် စသည်ဖြင့် အသည်းကွဲစရာအကြောင်း မြောက်မြားစွာရှိပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်လိုချစ်သူထံမှ အဖြေရသည့်နေ့၌ပင် အသည်းရော အရှက်ရော စုံကွဲသည့် ကွဲပုံမျိုးတော့ မည်သူမှ ကြုံဖူးလိမ့်မည်မထင်ပါ။ ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် အသည်းကွဲခဲ့တဲ့ ကောင် ...

ချစ်သူထံမှ ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အဖြေရသည့်နေ့၌ပင် ကျွန်တော်ကွဲခဲ့ရပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်ကွဲပုံကြားရ၍ မိတ်ဆွေတို့ အထူးအဆန်းဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ။

မဖြစ်ပါနှင့် ...

ဖြစ်ပုံကိုနားထောင်ကြည့်ပါ ...။ ပြီးမှ ကျွန်တော်ကွဲသင့်၊ မကွဲသင့် ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် ရိုသေ ကျိုးနွံစွာ တင်ပြလိုက်ရပေသည်။ ။

နားဆင်တော်မူကြပါ အရပ်ကတို့ ...

ကောင်လေး အလှပြင်နေသည် ။ ကောင်လေး အလှပြင်နေသည် ဟူ၍ မိတ်ဆွေတို့ နားထဲတွင် အစိမ်းသက်သက် ကြားနေရလိမ့်မည်။ ဒီကျားကြီးက ဘာလို့ အလှပြင်နေသလဲလို့ ...

ဟုတ်ပါသည် ကောင်လေးအလှပြင်နေ၏။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရေမွှေးဆွတ်ထားသည် မှာ အမွှေးလွန်ပြီး ကြောင်သေးနံ့ပင်သင်းနေ၏။ ကိစ္စမရှိ။ အဆောင်ရေမကောင်း၍ မချိုးထားသမျှ ထိုကြောင်သေးနံ့နှင့်ပင် ဖုံးလွှမ်းထားပေတော့ မည်။

မျက်နှာကိုလည်း (Fair and Lovely) မျက်နှာလိမ်းခရင်(မ်)တွေ ဖို့ပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်ထည့်ထားသည် ။ အသားကညိုပေမယ့် မျက်နှာတစ်ကွက်တည်း ကွက်ပြီးဖြူနေသည် ။ မျက်လုံး လေးစင်းပြီး မျက်စောင်းလေးထိုးကြည့်၏။ ကြီးကျယ်ကားလျားသော သူမေးရိုးကြီးကိုပြန်မြင်ပြီး ‘ဟိုက် ဘာကြီးလဲဟ’ ဆို၍ လန့်သွားသေး၏ ။ လန့်လည်း လန့်ချင်စရာ၊ သူမေးရိုးကြီးပုံမှာ ဆယ်ပြားစေ့မျက်နှာဖြစ်ရုံမက တြိဂံလိုဖြစ်နေ၏။ ငယ်ထိပ်နှင့် မေးရိုးက နှစ်ဖက်လုံး လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီကိုတန်း ... လို့ ...

သို့သော်လှ၏။ သူ့ကိုယ်သူကြည့်ပြီးလှ၏။ ချောသည် ၊ ခွံသည် ဟူသောစကားများ သုံးပါက ပေါ့နေပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့သုံးရန်မလို ...။ ကောင်လေးလှ၏။ လှတာမှ သမိန်ပေါသွပ်ကာတွန်းထဲ တွင် ပါသော အာတာလွတ်မြို့စား လှပုံမျိုး ...။ နှုတ်ခမ်းမွှေးစစနှင့် ...။

သူ့လက်မောင်းအိုးနှင့် ပခုံးရိုးကိုကြည့်သည်။ ကျယ်ပြန့်ကားလျား
သော ပခုံးရိုးကြီးကိုကြည့် ပြီး သူ အလွန်သဘောကျနေ၏။
ပခုံးသားပေါ် ဖြာကျဲနေသော ညှင်းစက်ညှင်းပေါက်ကလေးများက မိုးစ
က်လေလား နှင်းပေါက်လားသို့ပခုံးသားကို ဖြူယောင်ဆောင်ထားသည်
ကိုက အလှတစ်မျိုး။

ကောင်လေး သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

သူ့အပြုံးကြောင့် သူ့ရဲ့ ထော်လန်လန်နှုတ်ခမ်းက ရှေ့သို့လက်လေး
လုံးခန့် ချွန်တက်လာ သည်။ ထိုဖူးချွန်ချွန်နှုတ်ခမ်းလေးကိုပင် ကောင်
လေးက စံပယ်ချွန်ဟု အမည်ပေးထားသည်။ သူ့ရဲ့ မေးရိုးကားကားကြီး
နှစ်ဖက်ကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး မျက်လုံးပေကလပ်ပေကလပ်လုပ်၍ ကြည့်
သည်။ မဆိုး ... ညှို့အားအပြည့်ပါသည့် ခွေးသူခိုးကြည့်ဟု သူ့ဘာသာ
သူ မှတ်ချက်ပေးသည်။

အောက်ကိုတော့ သူ့ဆက်မကြည့်တော့။ ကျယ်ဝန်းသော ပခုံးနှင့်မ
တန်အောင် ရှူးကျနေ သည့် တင်ပါးဆုံငွေငွေကို မမြင်လို၍ ဖြစ်သည်။

ကောင်လေးနောက်ကျောလှည့်၍ တင်ကိုကောက်ကြည့်၏။ ကော
က်သင့်သလောက်တော့ လည်း ကောက်၏။

တင်ပါးဆုံတွင် ကပ်နေသော ဖုန်မှုန့်များကို သူ့လက်ဝါးပြားနှင့် တဖု
တ်ဖုတ်ပုတ်ခါလိုက်ပြီး ... သဘောကျလောက်သည့် အနေအထားကို
ရောက်မှ ကျော်ကိုကိုထံမှ ငှားထားသော နားကြပ်
ကက်ဆက်ကိုတပ်ပြီး ခွင်ကောက်၊ ခွင်ကောက်နှင့် ထွက်သွားလေတော့
သည်။

ကောင်လေး၏ နားထဲတွင် တပ်ထားသော နားကြပ်ကက်ဆက်မှ (Marilyn Manson \ Modern Rock) သီချင်းများ ဆူညံနေသည်။ ဆူညံပါစေ ကောင်လေးကတော့မမှု ...။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချစ်သူ 'ပွားပွား' နှင့်တွေ့ပြီး အဖြေတောင်းချိန် စိတ်ငြိမ်ဖို့ က လိုသည် မဟုတ်လား ...။ ဒီလို ကက်ဆက်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ထားမှ စိတ်ပြောင်းပြီး 'ပွားပွား'ရှေ့ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသည့် စိတ်ကို အနည်းငယ်ထိန်းနိုင်ပေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား ...။ (ဒါ ... တက်ကနစ်နော် ... မှတ်ကြ)

ကောင်လေး သူ့ကိုယ်သူ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ပြုံးလိုက်တိုင်း ကားတက်လာသော မေးရိုးကို ပွတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ... ဒါကလည်း အလှတစ်မျိုးပါပဲလေဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့် လိုက်၏။

သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှ သူနှင့်အခန်းဖော် ဝတုတ်နိုင်လင်းဖြတ်လာ၏။ ပြုံးစေ့စေ့နှင့် မြောက်ကြွ မြောက်ကြွဖြစ်နေသော ကောင်လေးကိုကြည့်ပြီး နိုင်လင်းမျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။ နောက်မှ ကောင်လေးနားထဲက နားကြပ်ကိုမြင်၍ ကောင်လေးကို 'နောက်'ချင်သွား၏။ သူ့ပါးစပ်နား လက် ကို ထမင်းစားသည့်ပုံလုပ်ပြီး ထမင်းစားဆောင်ဘက် လက်ညှိုးထိုးကာ

"ဟေ့ကောင် ... မင်းညီမလေး ငါယူမှာ နော် ..."

အမူအရာနှင့် စကားသံကတခြားစီ။ ဒါကို ကောင်လေးက အမူအရာကိုသာကြည့်ပြီး

"အေး ... ယူ လိုက်လေ ... ငါမယူဘူး ... ဆိုင်မှာ ပဲ ချစ်သူနဲ့ စားတော့မယ် ဟီး ဟီး ..."

ကောင်လေး၏ မဆီမဆိုင်စကားကြောင့် နိုင်လင်းပို၍ အူရွှင်သွားသည်။ လက်ကို လမ်းမ ဘက်ပြုပြီး ...

"အေး ... ငါနဲ့ မင်းညီမနဲ့ ညှားရင် မင်းဘယ်နားရှောင်ပေးမှာ လဲ ..."

နိုင်လင်း အပြုအမူကို ကောင်လေးကလည်း ဘယ်သွားမလဲမေးသည် မှတ်ပြီး ...

"ဒီနားပဲ"

နိုင်လင်းပြုံးပြီး ခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိတ်၏။ ဒါကို ကောင်လေးကလည်း သဘောကျစွာ ရယ်ပြီး ခွင်ကောက်ခွင်ကောက်နှင့် ထွက်သွားလေသည်။ (ခွင်ကောက်ခွင်ကောက်ဆိုသည် မှာ ခြေထောက်က ခွင်ပြီး တင်ပါးဆုံကကောက်နေ၍ ဖြစ်၏။)

ချစ်သူ "ပွားပွား" နှင့်ချိန်းထားသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ ကောင်လေး လမ်းမဘက်ကျောပေးထားသောခုံကို ရွေးချယ်၍ နေရာယူလိုက်၏။ ချစ်သူထံမှ ချစ်အဖြေတောင်း မည်ဖြစ်၍ ခုန်ထွက်နေသောရင်အစုံကို ငြိမ်သက်စေရန် နားကြပ်ကက်ဆက်ကို (Volume) ထပ်ချဲ့ လိုက်၏။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အသံကို သူဘာမှ မကြားရတော့ပါ။

စားပွဲထိုးလေးတစ်ယောက်က သူ့နား လာပြီး ...

"အစ်ကို ကျဆိမ့်ပဲလား ..."

စားပွဲထိုးလေး၏ စကားကို ကောင်လေးဘာမှ မကြားသော်လည်း ကြားသလိုဟန်မျိုးနှင့် မိန့်မိန့်ကြီးပြုံးပြီး ပြန်အော်သည်။

"အေး ... ပဲကြော်ပါထည့်ပေး၊ ခပ်စပ်စပ်လေးလုပ်နော် ... ငရုတ်"

သီးများများ ..."

ကျယ်လောင်သောအော်သံကြောင့် စားပွဲထိုးလေးလန့်ပြီး အနီးကတိုင်ကို လှမ်းဖက်လိုက်၏။ နောက်မှ နားကြပ်ကက်ဆက်ကို တပ်ထားသည်ကို သတိထားမိပြီး ...

"မဟုတ်ဘူး လေအစ်ကို ... ကျဆိမ့်မဟုတ်လား ..."

ဟု အော်၍ ပြောသည် ။ ဒါကိုကောင်လေးက သူ့နားထဲဆူညံတဲ့ အသံနှင့် ဘာမှ မကြားဘဲ စားပွဲ ထိုးကို စိတ်ဆိုးသွားသလိုဟန်မျိုးနှင့် ...

"အေးလေကွာ ... ပဲကြော်ထည့်၊ ငရုတ်သီးများများ ..."

ဟု အော်လိုက်ပြန်သည် ။ သူ့အော်သံကြောင့် တစ်ဆိုင်လုံးမှ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်ကြသည် ။ ကောင်လေးကတော့ ဂရုမစိုက်။ သူ့ဖီး(လ်)နှင့်သူ (Marilyn Manson\ Modern Rock) ကို စည်းချက်လိုက်နေ၏။ စားပွဲထိုးလေးက စိတ်ရှုပ်သလို ခေါင်းကိုကုတ်ပြီး ...

"မဟုတ်ဘူး လေ အစ်ကိုရာ ... အစ်ကိုမှာ တာ မုန့်ဟင်းခါးလား ...

"

"အေး ... ကျဆိမ့် ..."

"ဗျာ"

ကောင်လေးစကားကြောင့် စားပွဲထိုးလေး မျက်လုံးပြူးပြီး ပါးစပ်ကြီးဟသွား၏။ နောက် တော့ သူ့ခေါင်းကိုသူပြန်ကုတ်ပြီး ...

"မဟုတ်ဘူး လေ ... အစ်ကို၊ အစ်ကိုမှာ တာ လက်ဖက်ရည်လား မုန့်ဟင်းခါးလား၊ အဲဒါ ရှင်းရှင်းပြော၊ ဘယ်အထဲကို ပဲကြော်နဲ့ ငရုတ်သီး ထည့်ရမှာ လဲ ... အဟွတ် ... အဟွတ် ..."

စားပွဲထိုးလေးမှ အသံပြာထွက် ချောင်းခြောက်ပါဆိုသည် အထိ အော်၏။ ဒါကို ကောင်လေး မှ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ...

"ငါ ဘယ်တုန်းက ဗီးဂက်(စ်)သောက်ဖူးလို့ လဲ၊ လန်ဒန်ပဲချ ..."

"ဗျာ"

စားပွဲထိုးလေး၏ ဗျာသံမှာ အတော်ရှည်သွား၏။ ပြီးတော့ ကောင်လေးကို ဂြိုဟ်သား တစ်ယောက်ကိုမြင်ရသလို အထူးအဆန်းကြည့်၏။ အတန်ကြာမှ သဘောပေါက်သွားသလို ခေါင်းကို ခါရမ်းပြီး ...

"အတော်နောက်တွဲ လူဗျာ"

ဆိုပြီးလှည့်ထွက်သွား၏။ ဒါကိုပင် ကောင်လေးက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ...

"ဟေ့ကောင် ဘာလို့ နို့ဆီလျှော့ထည့်ရမှာ လဲ ... အကျရည်သာလျှော့ရင်လျှော့ နို့ဆီတော့ မလျှော့နဲ့ ..."

ဟု နှုတ်ခမ်းတလန် ပန်းတလန်နှင့် ပြန်အော်သည် ။

အမှန်တော့ သူ့နားကြပ်ထဲကြားနေရသော ဆူညံသော (Music) အသံကို ကျော်လွန်အောင် အော်နေရသည့်အတွက် သူ့အသံမည်မျှကျယ်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း သူမသိ။ သူကတော့ သူ့ဘာသာသူ တိုးတိုးလေးပြောနေသည် ဟု မှတ်နေ၏။ လူတွေဝိုင်းကြည့်နေကြတာကိုပင် သူ့ကိုလှလို့ ကြည့်နေ ကြသည် အောက်မေ့၍ လားမသိ၊ မိန့်မိန့်ကြီးပြီးပြီး မျက်နှာသေကလေးနှင့် လိုက်ရယ်ပြရသေး၏။

သူ့ရင်တွေကလည်း (Marilyn Manson) သီချင်းသံနှင့်အတူ ပြင်းစွာခုန်လှုပ်နေ၏။ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။ နာရီကိုပင် ယောင်ပြီး ရယ်ပြမိသေး၏။ နောက်မှ သတိရပြီး အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့ ကိုး

နာရီထိုးရန်ငါးမိနစ်။ ရင်ကပို၍ အခုန်မြန်သွား၏။ သိပ်မကြာခင် အချိန်အတွင်း ချစ်သူ "ပွားပွား" ရောက်လာတော့မည်။ ပွားပွားရောက်လာလျှင် ဘယ်က စပြောရမည်ကို စဉ်းစားရင်း သူ့အရှက်သည်းစွာ အကြောင်းမဲ့ လက်သည်းခွာနေမိ၏။

လမ်းမဘက် ဖျတ်ခနဲ ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။ အို ... ကြည့်စမ်း။ အချိန်တိကျတတ်တဲ့ ချစ်သူ "ပွားပွား" သူနဲ့ ချိန်းထားရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်ကို မူနွဲ့စွာလျှောက်လှမ်းလာပါပြီ ...။

လှလိုက်တဲ့ ချစ်သူ။ ထူထဲလှသည့်ဆံပင်ကို ကျစ်ဆံ့မီးနှစ်ချောင်းခွဲကျစ်ထားပြီး မျက်နှာပေါ် သနပ်ခါးပါးပါးလေးလူးထား၏။ အင်္ကျီကတော့ သူဝတ်နေကျအနွေးထည် အပြာရောင်ပွပွကို ကပိုကရီလေး ဝတ်ထားသေးသည် ။ ဒါကိုပဲ ကောင်လေးတို့ အသည်းယားနေတာ ...။

အို ... ကြည့်စမ်း ... ပွားပွားရဲ့ နားထဲမှာ လည်း သူ့လိုနားကြပ်ကက်ဆက်လေးတပ်လာပါ လား ...။ ကောင်လေးပို၍ ကြည်နူးသွား၏။ ဟုတ်တယ်လေ ... သူ့ခမျာလည်း ချစ်သူကိုအဖြေပေး ရမှာ ဆိုတော့ ငါ့လိုပဲ ရှက်ရှာမှာ ပေါ့ဟု တွေးရင်း ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြား လက်ထည့်၍ လက်သည်းတွေ အကြောင်းမဲ့ခွာနေမိ၏။

"ပွားပွား" ရှက်ပြုံးလေးပြုံးပြီး ဆိုင်ထဲဝင်လာ၏။ ပြီးနောက် ကောင်လေးကိုမြင်သည် နှင့် ..

"ရောက်နေတာကြာပြီလား"

ဟု အော်သည် ။ သူ့နားထဲကြားနေရသော သီချင်းသံထက်ကျယ်အောင် အော်ရသည့်အတွက် အသံကအတော်ကျယ်၏။ "ပွားပွား" အော်သံကြောင့် တစ်ဆိုင်လုံး သူ့ကိုဝေ့ကြည့်ကြသည် ။ သူလည်း သူ့နားထဲကြားနေရသော အသံထက်ကျယ်အောင် အော်ပြောနေပုံရ၏။

"ပွားပွား"၏ အမေးကို ကောင်လေးကလည်း ကက်ဆက်သံကြောင့် ရိုးတိုးရိပ်တိတ်သာ ကြားပြီး အမူပိုစွာဖြင့် ပြန်အော်သည်။ ။

""ပွားပွား"ကိုစောင့်ရရင် ကမ္ဘာတစ်ပတ်သာ စောင့်ရပါစေ ... ကောင်ကောင် ကျေနပ်ပါ တယ်ပွား ..."

"သွားလူဆိုး ... သူပိုပြီ ..."

"ပွားပွား"၏ မူနဲ့နဲ့အသံမှာ မည်မျှကျယ်သည် မသိ။ လမ်းမှ ဖြတ်သွားသောပဲပြုတ်သည် ပင် "ပဲ" တစ်လုံးပဲအော်၍ ယောင်ပြီးရပ်သွား၏။ ပြီးတော့ ကြောင်ပြီး သူတို့ နှစ်ယောက်ကိုရပ်ကြည့်နေ ၏။ "ပွားပွား" ကောင်လေး ရှေ့ခုံထိုင်လိုက်၏။ ပြီး အမူပိုစွာနဲ့ နားထဲကြားနေသော သီချင်းကို လိုက်ပြီး ညည်းနေသည်။ ။

"ချစ်စရာလေးပေါ့ ... ကြော့ကြော့ယဉ်ယဉ်ညင်သာလှပါတယ် အဲ ... ဝဲ ... ဝယ် ... ဝဲ ... ဝယ် ..."

"ပွားပွား"က မြန်မာမူအတိုင်း သီချင်းကို မေးရိုက်မေးဝဲနှင့်ဆိုသည် ။

သူ့စိတ်ထဲတော့ချစ်စဖွယ် နူးနူးညံ့ညံ့ညည်းနေတာပါ ... ဒါပေမဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက လူတွေအတွက်က သံကွဲလေကျကြီးနဲ့ အော်နေတော့ သူ့အသံကမောင်းကွဲကြီး အားပါးတရ ထုနေ သလို ဖြစ်နေ၏။ ဒါကို ခုနစားပွဲထိုးလေးပင် ပြန်ရောက် လာပြီး ...

"အစ်မကြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ဦးမလား ..."

"အေး ... အိုးဘဲဥပါထည့် ... ရှောက်သီးစိတ် နှစ်စိတ်လောက်ညှစ်ပေး ...။ ငံပြာရည်တော့ လျှော့နော် ..."

"ဗျာ ..."

စားပွဲထိုးလေး၏ ဗျာထဲတွင် ဝမ်းနည်းသံနှင့် တုန်ယင်နေ၏။ ပြီးတော့ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ မျက်ရည်များ ဝေ့တက်လာ၏။ ပြီးတော့ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် သူတို့ နှစ်ယောက်ကို အောက် နှုတ်ခမ်းကလေးတွဲပြီး ငေးကြည့်နေ၏။ အတန်ကြာမှ နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့ ခြေကိုဆောင့်၍ အော်သည် ။

" မဟုတ်ဘူး လေဗျာ ... ခင်ဗျားတို့ ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး ... လက်ဖက်ရည်ထဲ အိုးဘဲဥထည့်၊ ရှောက်သီးစိတ် နှစ်စိတ်ညှစ်ပြီး ဘယ်လိုသောက်မှာ လဲဗျာ ... မုန့်ဟင်းခါးစားမှာ လား ရှင်းရှင်းပြော ..."

ထိုတော့မှ "ပွားပွား"က သဘောပေါက်သွားသလိုနှင့် ...

"အေးအေး ... ကျဆိမ့်ပဲ နင်ကလည်း သိရက်သားနဲ့ မေးနေရသေးတယ် ..."

"အလို ..."

စားပွဲထိုးလေးမျက်ရည်များ ဝဲပြီး နှုတ်ခမ်းများ တဆတ်ဆတ်တုန်သွား၏။ ပြီးတော့ ကောင်လေးကိုကြည့်လိုက် "ပွားပွား"ကိုကြည့်လိုက်ဖြစ်နေသည် ။ "ပွားပွား"ကတော့ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ မိန်းမငယ်လေးအသံဟု သူ့ကိုယ်သူယူဆရသောအသံကျကြီးနှင့် သီချင်းညည်းလို့ ကောင်းနေ တုန်း။ ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တော့ သူ့အသံက သံပူကပ်သံကြီးနဲ့ ပြုပြုကြီး အော်နေသလိုကိုဖြစ်လို့ ။

ကောင်လေးကလည်း ရက်လွန်းလို့ ထင်ပျံ့ ... သူ့ (Modern Rock) သီချင်းဆိုလိုတီးလုံးကို ခြေသလုံးမှာ ကော့ဒ်ကိုင်ပြီး စိမ်ပြေနပြေထိုင်

လှိုမ့်နေ၏။ သူတို့ ကတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အရှက်ပြေလုံးပြီး လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်နေကြတာနေမှာ ... ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်က မြန်မာသံကို သံကွဲ သံကျကြီးနဲ့ ၊ တစ်ယောက်ကလည်း (Modern Rock) ဆိုလိုကို (Metal effect) သံနဲ့ "အဝမ်း ... အဝမ်း ..." ဆိုပြီး အာခေါင်ခြစ်သံနှင့် ခံတွန်းနေတာဆိုတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်နဲ့ တင် သီတင်းကျွတ် ဘုရားပွဲအလှူခံမဏ္ဍပ်နှစ်ခု လော်စပီကာ အပြိုင်ဖွင့်သလို ဖြစ်နေသည် ။ တစ်ဆိုင်လုံးလည်း သူတို့ နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ကြက်သေသေလို့ ။ စားပွဲထိုးလေးမှာ နားထဲလက်ညှိုးနှစ်ဖက်ထိုးပြီး ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ဝိုင်ကြည့်နေသည် ။ သူ့ခမျာလည်း ကြောင်နေပုံရ၏။ အတန်ကြာမှ နှုတ်ခမ်းကိုတင်း ပြီး စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သလိုဟန်မျိုးနှင့် ...

"တော်ပြီဗျာ ... စားပွဲထိုးတစ်ကျောတော့ပြတ်ပြီ ဒီဘဝ ဘယ်တော့မှ ဒီစားပွဲထိုးအလုပ် မလုပ်စားတော့ဘူး ..."

ဟု ဆို၍ လှည့်ထွက်သွား၏။ ဒါကိုကောင်လေးက ဘာကြား၍လည်း တော့မသိ ...

"အေးအေး ... ဒါဆိုလည်း ပြီးရော ပြန်လာရင် သောက်ရေတစ်ခွက် ခပ်ခဲနော် ..."

ဟု လှည့်အော်ပြီး ပွားပွားဘက်လှည့်ကာ ...

"အီကြာကွေးမရဘူးတဲ့ "

ဒါကို ပွားပွားက ဘာကြားလည်း မသိ ...။

"အင်း ... သိပ်တော့မထူးပါဘူး ... ကော်ပြန့်လည်း ဖြစ်ပါတယ် မနွေကလည်း ကော်ပြန့်နဲ့ ပြီးလိုက်ရတာပဲ ..."

ဟု ပြန်အော်၏။ စားပွဲထိုးလေးကတော့ သူတို့ ကိုမပြောနဲ့ ဆိုင်ရှင်

ကိုပင် လှည့်မကြည့်တော့ ဘဲ ဝေ့တက်လာသောမျက်ရည်ကို လက်ဖ
နောင့်နှင့်ပင့်သုတ်ကာ ဇောက်ဇောက် ဇောက်ဇောက်နှင့် ဆိုင်ပြင်သို့ ထွ
က်ချသွားလေသည်။ ။ သူ့ခမျာ စားပွဲထိုးတစ်ကျော တစ်ကယ်ပြတ်သွားပုံ
ရ၏။

တစ်ဆိုင်လုံးမှ လူများကလည်း သူတို့ နှစ်ယောက်ကို
ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ။ သူတို့ နှစ်ယောက် ကတော့မသိ။ နားထဲက
နားကြပ်ကက်ဆက်ကို ကိုယ်စီအကျယ်ကြီးဖွင့်ကာ ရှက်ပြီးပြီးနေကြ
သည်။ ။

ကောင်လေးကတော့ အဖြေတောင်းတော့မည်မို့ လူပျိုရှက်ရှက်ကာ
လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို မျက်နှာနားချိတ်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်းသူ
တဖောက်ဖောက်နှင့် ပြန်ရိုက်နေ၏။ သူ့ဘာသာသူ သတိလက် လွတ်လုပ်
နေမိသော်လည်း နှုတ်ခမ်းနှင့် လက်ညှိုးထိသည့်အရှိန်မှာ မည်မျှပြင်းထ
န်သည် မသိ၊ မကြာ ခင်အချိန်အတွင်းမှာ ပင် နှုတ်ခမ်းကြီးနီရဲယောင်
တက်လာ၏။ ကောင်လေးကတော့ သတိမထားမိ သေး။ ထော်တက်လာ
သော သူ့နှုတ်ခမ်းကို ထပ်၍ ပင် ချွန်ကြည့်သေးသည်။ ။ ချွန်၏။ သူ့ဘာ
သာသူ ကြည်နူးပြီး ပျော်နေပုံရ၏။ အတန်ကြာမှ ပွားပွား လည်ပင်းမှ
လော့ကက်ကလေးကိုကြည့်ပြီး အော်သည်။ ။

"ပွားပွား ... နင့်ကိုငါချစ်တယ်ဆိုတာ နင်သိပြီးပြီ မဟုတ်လား"

"ဟဲ့ ... ပလုတ်တုတ်"

သူ့အော်သံကြောင့် ကောင်တာထိုင်နေသော လူကြီးကလန့်၍ ထိုင်ခုံ
ပေါ်ဆောင့်ကြောင့် ခုန် တက်မိသွားသည်။ ။
လက်ဖက်ရည်သောက်နေကြသူအားလုံး လန့်ပြီး သူတို့ ကိုဝေ့ကြည့်ကြ
၏။ တချို့က လက်ဖက်ရည်ခွက်ကလေးထဲ တန့်နေသလို တချို့က

အိကြာကွေးကြီးကိုက်ပြီး ငြိမ်နေကြ သည် ။ သူတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ထိုအဖြစ်ကိုမသိဘဲ အရှက်သည်းနေကြသည် ။ "ပွားပွား"ခမျာလည်း ရှက် လွန်း၍ ထင့်၊ ပြုံးပြုံးကြီး သူ့ကျစ်ဆံမြီးကို သူ့ပါးစပ်ထဲပြန်ထည့်၍ သူလည်း အရှက်သည်းစွာ သတိ လက်လွတ် ဝါးနေပုံရ၏။ အတန်ကြာမှ ပါးစပ်ထဲတစ်ထွာခန့်ဝင်နေသော ကျစ်ဆံမြီးကို ပါးစပ်ထဲမှ ပြန်ဆွဲထုတ်ပြီး ကောင်လေးကို မူစကြည့်ကာ ကက်ဆက်သံထက် ကျယ်အောင် အသံမြှင့်၍ ...

"အေး ... ငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ကိုငါအဖြေပေးဖို့ စောသေးသလားလို့ ..."

မည်မျှကျယ်သည် တော့မသိ၊ လမ်းမမှ ဖြတ်သွားသောလိုင်းကားတစ်စီး ကျီခနဲရပ်သွား၏။ ကားပေါ်မှ ဒရိုင်ဘာက မော်တော်ပီကယ်ဝီစီမူတ်သည် မှတ်ပြီး ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့်နှင့် ဘေးဘီ ဝေ့ကြည့်၏။ ထိုအချိန်မှာ ပင် ပေါ်ထွက်လာသော ကောင်လေးအသံပြာကြီးက ...

"ငါ ဒီထက်ပိုပြီး မစောင့်နိုင်တော့ဘူးဟာ ... ငါ နင့်အဖြေကို စောင့်ရတာ တခြားကမ္ဘာကို သွားနေရတဲ့ အတိုင်းပဲ ရင်မောနေရပါတယ် ..."

ဆိုတော့မှ ခုနရပ်သွားသော ကားစပယ်ယာက ...

"ဆရာရေ ... တခြားကမ္ဘာကိုသွားမှာ တဲ့ ... ကျွန်တော်တို့ ကား မရောက်ဘူး မောင်း ... မောင်း ..."

ဟု အော်လိုက်သည် ။ ဒါကို ဒရိုင်ဘာက ...

"တောက် ... တခြားကမ္ဘာပဲသွားနေတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာမှာ တော့ ဒီလောက်ပြတဲ့ အသံမျိုး တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး လင်ဗန်းကို သံတုတ်နဲ့ ရိုက်နေသလား မှတ်ရတယ် ..."

ဟု ဆို၍ ကားကိုဝှမ်းခနဲ မောင်းထွက်သွားလေ၏။

သူတို့ ၏ အသံကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လက်ဖက်ရည်ခွက် မ ထားသူနှင့် အိကြာကွေး ကိုက်ထားသူများကတော့ ကျောက်ရုပ်ကြီးချ ထားသလို ကြောင်ငေးငြိမ်သက် ငေးကြည့်နေတုန်း။

သူတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ စကြဝဠာကြီးထဲ နှစ်ယောက်ထဲရှိနေတဲ့ အတိုင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တဲ့ (ဒဲ့) အော်နေကြသည်။

"နင်ပြောတော့ ငါ့ကိုစောင့်ရရင် ကမ္ဘာတစ်ပတ်ဖြစ်ပါစေ စောင့်နိုင် တယ်ဆို ... အဟွတ် အဟွတ် ..."

"ပွားပွား" ပြောရင်းပြောရင်း အသံပါပြာ လာပြီး ချောင်းပင်ဆိုးလာ ၏။ သူချောင်းဆိုးလိုက် သည် နှင့် သူနှင့်တစ်ထွာအကွာမှ ကောင်လေး ၏ မျက်နှာကို တံတွေးများ ပင် စင်ကုန်သည်။

ဒါကိုပင် ကောင်လေးက ချစ်ရေစင် သွန်းဖျန်းသည် အောက်မေ့၍ လားမသိ မိရာထိသူလျှာ ကြမ်းကြီးနှင့် သပ်ပြီးမျိုချလိုက်သေး၏။ ပြီးမှ ...

"ဒါက စကားအဖြစ်ပြောရတာပဲ။ တစ်ကယ်ရင်ထဲမှာ တော့ နင်နဲ့ ငါ ချစ်သူအမြန်ဖြစ်ချင်လှ ပြီဟ ..."

"သွား သိပ်ကဲတာပဲ ... အဟွတ် အဟွတ် ..."

ကောင်လေးစကားကို "ပွားပွား" အမူပိုစွာ တစ်ဘက်သို့လှည့်၍ ဆံပင် ပြန်ဝါးနေလိုက်၏။ ဒီတစ်ခါဝါးတာက ဆံပင်တစ်ချောင်းတည်းမဟုတ် တော့။ နှစ်ချောင်းပူးကြီး ... ဒါကိုပင် ကောင်လေး အသည်းယားသွား ပြီး ... တံတွေးကို ဂလုခနဲမြည်အောင် မျိုချကာ

"နင် ငါ့ကိုချစ်ရဲ့ လား ပြောပါဦး ..."

ကောင်လေး၏ အော်သံကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဖျော်တဲ့ လူမှ လက်ဖက်ရည်ကို ဆက်မဖျော် တော့ဘဲ ကောင်တာရှေ့လာထိုင်ကာ သူတို့ ကို ငေးကြည့်နေ၏။ သူတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ရှေ့ တစ်ထွာအပြင် ပိုမမြင်၍ ထိုအဖြစ်ကိုလည်း သတိမထားမိ။

"ဖြေလေ"

ကောင်လေး၏ အမေးကို "ပွားပွား" အရှက်သည်းစွာ မျက်လုံးပေကလပ် ပေကလပ်လုပ်ပြီး ပါးစပ်ထဲမှ ဆံပင်ပြန်ဆွဲထုတ်ကာ သွားရည်များ ပေကျံနေသော သူ့ကျစ်ဆံမီးနှင့် ကောင်လေး မျက်နှာကို လှမ်းရိုက်လိုက်သည် ။ ပြီးမှ ခေါင်းကိုငုံ့ရင်း ...

"နင့်ကို ငါချစ်ပါတယ်ဟာ ..."

သူကတော့ ရှက်စနိုးနှင့် တိုးတိုးလေးပြောလိုက်ပုံရ၏။ သို့သော် သူ၏ ကျယ်လောင်သော အော်သံကြောင့် လမ်းမမှ ခွေးတစ်ကောင်က သူ့ကို ခဲနှင့်ပစ်သည် မှတ်ပြီး မဆီမဆိုင် ကိန်ခနဲ အော်ကာထွက်ပြေး၏။

အီကြာကွေးကိုက်ထားသော သူ၏ လည်ချောင်းထဲ အီကြာကွေး နှစ်ချောင်းပူးကြီး အချောင်း လိုက်မျိုမိသွား၏။ လက်ဖက်ရည်ခွက် မထားသောသူမှာ သူ၏ လက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲ ဒိုင်ဗင်ထိုး ဆင်းသွားသော ယင်ကောင်ကိုမဆယ်မိဘဲ ယောင်ပြီး သောက်ချလိုက်သည် ။

ကောင်တာရှေ့ထိုင်နေသော လက်ဖက်ရည်အဖျော်ဆရာ အသည်းယားပြီး အရှေ့ကတိုင်ကို ဖက်၍ သွားနှင့်ကိုက်၏။ ဆိုင်တွင်း ဆိုင်ပြင် နှစ်ဌာနလုံး သူတို့ ၏ အော်သံကြောင့် အားလုံးရုတ်ရုတ် သဲသဲ ဖြစ်နေကြပြီ။ သူတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ အပျော်လွန်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်အားသေး ...။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ပွားပွားရယ် ... ဝမ်းသာလိုက်တာ ... အဟွတ်အဟွတ် ... သေချာသွား အောင် အဟွတ် ... နောက် တစ်ဟွတ် ... လောက် ... အဲလေ ... နောက်တစ်ခေါက်လောက် အဟွတ် ... ဟွတ် ပြောပါဦး ..."

ကောင်လေး အသံမြင့်ပြောရလွန်း၍ အာခေါင်ပါခြောက်နေပြီ ...။ သို့သော် ဝမ်းသာလွန်း၍ ထင့်၊ မျက်နှာကြီးနီ ဇောချွေးတွေစိမ့်ထွက်နေသည် အထိ လှိမ့်အော်၏။

"ပွားပွား"ကလည်း ရှက်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်မည်။ ခုနပါးစပ်ထဲထည့်ဝါးနေသောဆံပင်ကို အရှေ့ကရေနွေးခွက်ထဲနှစ်ပြီး ...

"ဟင်း ... သူကလည်း သိပ်ကဲတာပဲ ... ချစ်ပါတယ်ဆို ..."

ဟု ဆို၍ ကျစ်ဆံမြီးတွင် ကပ်ပါလာသော ရေများ ဖြင့် ကောင်လေး၏ မျက်နှာကို ပက်လိုက် သေး၏။ ကောင်လေးကလည်း သူ့ကိုသူသင်္ကြန်ကျနေသည် များ အောက်မေ့၍ လားမသိ။ မျက်နှာ တွင် စင်လာသည့် သွားရည်များ ရေစက်များကို ခေါင်းပေါ်သို့ပျော်ရွှင်စွာ ပင့်သပ်လိုက်သေး၏။

"ငါ နင့်ကိုချစ်အဖြေပေးတာ ဘယ်သူမှ မပြောရဘူးနော် ..."

"ပွားပွား"၏ အော်သံကြောင့် ဆိုင်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်လာသော သူတို့ မေဂျာကဆရာ ဦးအောင်ကိုစိုး ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်သွားသည် ။ နောက် သူ့ရင်ဘတ်သူပြန်ဖိပြီး ...

"ဘုရား ဘုရား ... ခေတ်က ဒီလောက်တောင် ပွင့်လင်းကုန်ကြပြီလား ..."

ဟု ရေရွတ်ရင်း ဆိုင်ထဲဝေ့ကြည့်လိုက်သည် ။ ဆိုင်ရှေ့မှာ ကား

ကောင်လေးတို့ အတွဲကို ငေး ကြည့်နေသော ပဲပြုတ်သည် နှစ်ယောက်၊
ခွေးလေးဖက်ထားသော ကလေးတစ်ယောက်၊ တူးနေသော
အကြော်ဗန်းကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ လက်တစ်ဖက်ကယောက်မကြီးကို
ကျန်တစ်ဖက်က တူတစ်ချောင်း ကို ဆီအိုးထဲနှစ်ပြီး ပါးစပ်ဟနေသော
ဘရာကြော်ကုလားတစ်ယောက်၊ ဆိုင်တိုင်ကို ခြေ နှစ်ချောင်းနှင့် ပယ်ပ
ယ်နယ်နယ်ခွပြီး သွားဖြင့်ထိုင်ကိုက်နေသော လက်ဖက်ရည်အဖျော်ဆ
ရာတစ်ဦး ... ပါးစပ်ထဲ အီကြာကွေးတစ်ချောင်းကျသွား၍ အငွေ့တ
ထောင်းထောင်းထနေသော စမူဆာကို သတိလက်လွတ်နှင့် ထိုးချေနေ
သော လက်ဖက်ရည်သောက်သုံးသူတစ်ယောက် ...။

အားလုံးကိုမြင်တော့ ဆရာဦးအောင်ကိုစိုး စိတ်ဝင်စားသွားပြီး ဆိုင်
ထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည် ။ ထိုအချိန်မှာ ပင် ထွက်ပေါ်လာသော အသံကျ
ယ်ကြီးက ...

"ဒါလျှို့ဝှက်ချက်နော် ... နင်နဲ့ ငါ ရည်းစားဖြစ်တာ ဘယ်သူမှ မသိ
စေနဲ့ ..."

လမ်းမပေါ်မှ ကားတစ်စီးကျိခနဲထိုးရပ်သွားပြန်၏။ ထိုကားနောက်
ကမှ ကိုယ်ပိုင်ကား တစ်စီး၊ ထိုနောက်ကမှ သစ်လုံးတင်ထားသည့်
ကားကြီးထပ်၍ ထိုးရပ်လာ၏။ အားလုံး ကားကို ဆက်မမောင်းနိုင်ဘဲ
ဆိုင်ထဲသို့ ငေးကြည့်နေကြသည် ။

"အေးပါဟာ ... ငါဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေရပါဘူး ...။ တို့ တွေ
လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်ပဲ ချစ်ကြမယ် နော် ..."

"အေး ... လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်ချစ်တာပဲကောင်းတယ် ...
လူတွေသိသွားရင် အဟွတ် ... ရှက် စရာကြီး ..."

"ဟုတ်ပဲ ... ငါလည်း ရှက်တတ်တယ်ဟာ ..."

မော်တော်ပီကယ်တစ်ယောက်ပြေး လာပြီး ခရာကို တချိန်ချိန်မှတ်၍ ကားလမ်းကို ရှင်းနေရ၏။ ကားပေါ်ကလူများကလည်း သူတို့ ရည်းစား စကားပြောနေတာကို ကားဘီးပေါက်နေသည် များမှတ်၍ လားမသိ အားလုံးကားဘီးကို ခေါင်းပြုကြည့်ကြသည် ။

ဟိုနှစ်ယောက်ကတော့ ထိုအဖြစ်ကိုမသိဘဲ နားထဲကကက်ဆက်ကို အကျယ်ကြီးဖွင့်၍ တစ်ယောက်တံတွေး တစ်ယောက်စင်သည် အထိ ဒဲ့ (တဲ့) အော်နေကြတုန်း ...။

"အောင်မာ ... နင်ကပဲရှက်ရတယ်ရှိသေး ... ငါရှက်ဖို့ လည်း ထားပါဦး လူကြီးရဲ့ ... ဒါမျိုး က လူသိခံလို့ မရလို့ ပြောတာ ... ဆရာ တွေသိသွားရင် မလွယ်ဘူး ..."

"ဆရာဦးအောင်ကိုစိုးကိုပြောတာလား သူမသိနိုင်ပါဘူး ...။ သိသွား ရင်လည်း ဟောဒီ ပွားပွားရှေ့ ကောင်လေးကိုယ်တိုင် မားမားမတ်မတ်ရ ပ်ပြီး ဖြေရှင်းမှာ ပေါ့ ..."

ကောင်လေးက သူ့ရင်ဘတ်မှ အရိုးပြားများကို တဖောင်းဖောင်းမြ ည်အောင်ရိုက်ရင်း ရင်ကော့ ပြောသည် ။

ထိုအချိန်တွင် မော်တော်ပီကယ်လက်ထဲ လိုင်စင်တစ်ထပ်ကြီးဖြစ် နေပြီ ...။ ကောင်လေးက ပွားပွားအလစ် လက်လှမ်းဆွဲဖို့ လုပ်သည် ။ ဒါ ကို "ပွားပွား"ကလည်း နပ်သည် ။ လက်ကိုပြန်ရုပ်ပြီး ...

"ဟိတ် မကဲနဲ့ လေ ... လူတွေသိကုန်မယ်ဆိုမှ ..."

"ပွားပွား"က မူစစ ပြောသည် ။

ဒါကို ကောင်လေးက တဟဲဟဲရယ်ရင်း

"လက်ကိုင်ရုံလောက်နဲ့ တော့ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး ..."

"ပွားပွား"က စိတ်ဆိုးဟန်နှင့် ဆံပင်ကိုသပ်တင်ရင်း ...။

"သိသိ မသိသိ ... ဒီအချိန်မှာ လျှို့ဝှက်ထားမှ ဖြစ်မှာ ... ကဲ ... ဘယ်သူမှ မရိပ်မိအောင် ဣန္ဒြေ ရရပြန်ရအောင် ..."

"ဟာ ... ပွားပွားကလည်း ... ပြန်တော့မှာ လား ... ဒီမှာ အချစ်မျက်ဝန်းလေးကို ကြည့်လို့ တောင်မဝသေးဘူး ..."

"မကဲနဲ့ ကွာ ... ပြန်ရအောင် ... ထ ..."

"ဟင်း ... ဒါဆိုလည်း ပြီးရော ..."

ဟု ဆို၍ နှစ်ယောက်သားပြီး၍ ပြိုင်တူထရပ်လိုက်ကြသည် ။ ပြီးတော့ လမ်းမဘက်လှည့် လိုက်တော့ ...

"အလို ..."

"ဟင် ..."

နှစ်ယောက်လုံး ပါးစပ်ဟသွားကြ၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ငေးကြည့်နေကြသော လူတစ်ရာကျော် ...။ ပါးစပ်လေးတွေဟ ... လို့ ..

"ဟိုက် ... သေပြီဟ ..."

"ဟာ ... ဆ ... ဆရာ ... ဦးအောင်ကိုစိုး ..."

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော်ချစ်သူထံမှ အဖြေရသည့်နေ့၌ပင် အသည်းကွဲခဲ့ရ

ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်အသည်းကွဲခြင်းအပေါ် မည်သူ့တွင် အပြစ်ရှိပါသနည်း။
ဝိုင်းအုံကြည့်ခဲ့ကြသော ပရိသတ်လား။ တပ်ခဲ့ကြသည့် နားကြပ်လား။
တိုင်ဖက်ကိုက်နေသည့် လက်ဖက်ရည်အဖျော်ဆရာ လား။ အနောက်မှ
ရပ်ကြည့်နေခဲ့သော ကိုယ့်မေဂျာကဆရာလား ...။

ကျွန်တော်တို့ ၏ "Top Secret Love Scence" လျှို့ဝှက်သိပ်သည်း၍
လူမသိစေချင်သော အချစ်ဇာတ်လမ်းမှာ နေ့ချင်းပင် တစ်မြို့လုံးကို
ကြော်ငြာလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ပွားပွား၏ မိဘများ သိရှိ သွားကာ "ပွားပွား
"အား ကျောင်းထုတ်၍ အိမ်ပြန်ခေါ်သွားခဲ့လေပြီ ...။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်အသည်းကွဲခဲ့ရသည် ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်အသံပြကြီးကို ကျွန်တော်စိတ်နာ၏။ "ပွားပွား
"၏ အသံပြာကို စွဲလမ်း နေ၏။ "ပွားပွား"ခမျာလည်း မည်မျှအသံကုန်
သွားသည် မသိ။ သူ့မိဘများ လာရောက်ခေါ်ယူချိန်မှာ ပင်
အသံတွေဝင်ပြီး ဘာသံမှ မထွက်တော့။ နောက်ဆုံးတော့ ကားပေါ်မှ လ
က်ကလေးပြရင်းနဲ့ သာ ဇာတ်လမ်းဆုံးခဲ့ရပါသည် ။

ကျွန်တော်ထိုအထိ စိတ်မနာနိုင်သေး။ ကျွန်တော်စိတ်အနာဆုံးက
တော့ "ပွားပွား"၏ မိခင် ကျွန်တော့်ယောက္ခမလောင်းကြီး
နောက်ဆုံးပြောသွားသည့်စကားပင်။ ကျွန်တော့်အသည်းကို တဆတ်ဆ
တ်တုန်ရင် နာကျင်စေ၏။

ကြည့်လေ ... သူပြောသွားသည့်စကားက ...

"နင်နဲ့ ငါ့သမီးနဲ့ တူလို့ တန်လို့ လား ... နောက်ဆို နင် ငါ့သမီးနဲ့ အ
ဆက်အသွယ်လုပ်စရာ မလိုဘူး ... နင့်မျက်နှာလည်း ငါမကြည့်ချင်ဘူး

... ငါ့မျက်နှာလည်း ငါမကြည့်ချင်ဘူး ... တဲ့ ..."

ကဲ ... ကျွန်တော်စိတ်မနာသင့်ပေဘူးလား ...။
